

не е било истинно за Амазонската царица т. е. че е била дошла при Александра, а нѣкой си иска-ли сж, да измайсторуватъ тѣзи прикаска. Сжщо-то нѣщо свидѣтелствува и самъ Александръ. Защото като писа на Антипатра за всичкитѣ нѣща точно казва че царьтъ на Скититѣ бѣше му казвалъ за да се ожени съ неговата дъщеря; но колкото за Амазонската царици никакъ не споменува. А казваха че слѣдъ много години случи се щото Онисикритъ да прочети на Лисимаха, когото бѣше царь, чеквѣртата часть отъ книгитѣ му гдѣто става и дума за Амазонската царица; тогазъ Лисимахъ усмихна се малко и му рече тѣй: „А гдѣ бѣхъ азъ тогазъ“ т. е. съ това показваше че той бѣше съ Александра. Прочее, Плутархъ ни казва; че вѣрванието относително Амазонската царица нито съ това се при-турва на Александровото Величие, нито пакъ невѣрванието за нея смалява неговото величие, тѣй щото Александръ се възвишава отъ дѣяни-ята си и отъ Божието прѣдопрѣделение.

§ 47. А като се убоя Александръ отъ Македонцитѣ да не би съвсѣмъ да не рачятъ да вѣрвжтъ слѣдъ него за останалото мѣсто на за-воюванието му, за то остави другото множество отъ войската гдѣто си бѣше. И като удържа съ себе си въ Иркамия двадесетъ хиляди пехота и три хиляди конници отъ най избраната войска та нанадна оная сграна. Тогазъ каза на Македонската войска, че варваритѣ сега ги глѣдаха